

Reza är 15 år och har kommit ensam till Sverige från Afghanistan. Reza har bevittnat olyckor, dödande och övergrepp. Reza har varit i omedelbar livsfara flera gånger i Afghanistan och under flykten därifrån. Reza har lämnat sin bror och mamma i Afghanistan, båda är sjuka och han oroar sig mycket för dem.

Reza sover dåligt i Sverige, han plågas av mardrömmar. I drömmarna återupplever han vissa händelser och han gruvar sig för att somna. Sömnbriest gör Reza lättirriterad och han har svårt att hänga med i skolan vilket leder till känslor av misslyckande och dåligt självförtroende.

Under de senaste veckorna har Reza haft svår hjärtklappning, andnöd och trött att han håller på att dö. Han har åkt in på sjukhus med ambulans vid två tillfällen. Han kan en del svenska men inte tillräckligt för att förstå vårdpersonalens språk. Han fick ingen tolk på sjukhuset när de förklarade att det han upplevde var panikångestattacker som är obehagliga men ofarliga. Reza förstår därför inte och fortsätter tro att han har något fel på hjärtat, eventuellt livsfarligt. Reza har noterat att anfallen alltid skett på hans rum på boendet och börjar därför känna allt större obehag att vistas i rummet.

Det är kväll och Reza sitter i tv-rummet när Kim som jobbar på boendet säger åt honom att gå och lägga sig. Reza fortsätter att titta på tv utan att säga något, Reza upplever att Kim tycker illa om honom och han vet att risken för bråk är ganska stor men han vill verkligen inte gå till sitt rum så han sitter kvar.

Kim säger till igen, att nu är det sista gången hon tänker säga till honom. Kim är less på att tjata, dessutom tycker hon att Reza är ganska jobbig som ofta är uppe på nätterna, stökar och stör både personal och andra mer skötsamma ungdomar på boendet. Kim irriterar sig på att Reza är så melodramatisk om sina påstådda panikattacker fast han fått förklarat att det inte är farligt, Kim misstänker att Reza gör det för att slippa undan och för att få uppmärksamhet och olika fördelar. Det gör henne frustrerad att vissa i personalen går på Rezas manipulationer.

Reza säger att hans rum gör honom sjuk och att han vill sova i tv-rummet i stället. Kim förstår inte riktigt vad Reza menar men säger att det är färdigtjafsat, klockan är mycket och nu SKA Reza gå in på sitt rum, så är reglerna. Reza känner sig allt mer trängd, han rör sig mot altandörren för att gå ut från boendet. Kim ställer sig i vägen och blockerar utgången. Reza skriker att han vill dö, tar ett par snabba steg framåt och tränger sig förbi Kim, Reza springer ifrån boendet. Den kvällen sover Reza på tågstationen. Kim upplever att Reza betedde sig hotfullt och kan eventuellt ha hotat att döda henne. Några dagar senare flyttas Reza mot sin vilja till ett annat hvb-hem, som specialiserar sig på ungdomar med utagerande beteende, tiotals mil från det lilla nätverk av vänner som Reza hunnit bygga upp.

Vad är era erfarenheter, vad kan vi göra annorlunda:

- Eskaleringsfasen?
- Kaosfasen?
- Deeskaleringsfasen?

Vad kan vi göra för att förebygga en sådan situation?